

Тамо свѣтый Георгій като былз на това нечестиво събраніе, и като слѣшалз тѣхните хораты, какъ искѣтъ да истребѣтъ христїанскѣтъ вѣрѣ, тога позналз чи времето дошло да са мѣчи за Христа и колкото стока ималз злато, сребро и дрѣхи, сичките раздади по сиромасыте, колкото ровы имаше своводи ги (пѣсна ги), а колкото стока имаше въ палестинѣ, заповѣда на вѣрным си слѣга да а раздаде по сиромасыте, подирз смъртъта мѣ. И тога като вѣха са събрали трети пѣть, на това нечестиво събраніе, влезна и свѣтый Георгій безстрашно посредз това събраніе. и рече: О царю и сички кы князы и сѣдници! какво правите? кы кмѣсто да управлавате вашето царство, и кмѣсто да сѣдите праведно, а кы повдигнахте вашия гнѣвъ на христїанете, които не сѣ кы направили никакко зло, и искате да ги мѣчите и да ги силите на вашето безѣмно и нечестиво идосложеніе, да оставѣтъ истиннаго бога и да са покланѣтъ на лжливые богове. Но молевиса да оставите тѣзи неповинны человекы, да държатз своатѣ вѣрѣ. Трѣвѣж и вѣи да са научите на истинното благочестіе и да познаете истиннаго бога, а не да ги мѣчите. Това свѣтый Георгій като дѣмаше, сичките началници обзрнаха очи на царя, а царя гледаше на свѣтаго като избѣленз и мълчаше. И помаха сз главъ на магнентїа своего совѣтника (реѣлина) да даде отвѣтъ на свѣтаго. И той го повика при себе си и мѣ рече: О Георгїе! кой та повдигна да хортѣваш тѣж дерзновенно предз царя? отговори свѣтый Георгій, и рече: истинната ма повдигна. Кол истинна, рече Магнентїй? а Георгій рече: истинната е Исусъ Христосъ, которого вѣи гоните. Магнентїй каза, чи ты христїанинз ли си? А той рече: Слѣга сѣмъ на Христа бога моего и на него са надѣвамз. И отз тѣзи дѣмы са повдигна голѣма молва въ онока събраніе, гдѣто единз дѣмаше тѣж, а дрѣгїй ннакз. Тога царя повелѣ да стане мълчаніе, и рече на свѣтаго: О Георгїе! Азъ за твоего благородїе и за твоего мѣжество та поставихъ на голѣмо достоинство, и сега та обичамз много, за това та совѣтѣвамз, да събирешъ ума си и да принесешъ жертва на боговете, за да не си изгѣбишъ младостѣтъ и славатѣ. А свѣтый Георгій рече: О царю! да кы ты позналз истиннаго бога, да мѣ принесешъ благодарны молиткы, за да та сподоби за неговокото вѣчно царство. Тога царя са разгнѣви и повелѣ на войныте да изгонѣтъ свѣтаго въз сз копїе и да го затворѣтъ въ темницѣ, а единз войнз като го власна сз копїето (мѣждрака) тосъ часъ са пригнѣна копїето като восякз. И като го затвориха въ темницатѣ тѣриха мѣ краката въ кладъ (тѣмрѣкз) и положиха голѣмз камикз на гърдыте мѣ, а той тѣрпѣше и благодараше бога. На утринатѣ като го изведоха предз царя, силѣха го много да са поклони на Аполона бога, но като го видѣ ца-